

§. 38. *Въ Іерусалимъ Іисусъ са навѣтува отъ
Архіереитѣ и Фарисеитѣ.*

Іисусъ като пристигна въ Іерусалимъ, Іудеитѣ го търсѣхъ и казвахъ: *Дѣ е онзи?* И едни го мыслѣхъ за добъръ, а други за лъжець; но никой не дързна да говори противъ него. А като са прѣполовяваше празникътъ, възлѣзе Іисусъ въ храмътъ и поучаваше. И понеже Іудеитѣ са чудѣхъ какъ има извѣстіе отъ свещеннитѣ писанія, като не ги е училъ? той оправдава ученіето си, като отъ Бога дадено, а изобличава ги че искатъ да го убиятъ, защото исцѣриль раслабениятъ който лѣжѣше на овчата кѣпалница. Мнозина отъ Іерусалимлянитѣ, като го гледахъ че ходи явно, сумнявахъ са да не бы гонителитѣ му да са познали, че той е Христосъ, и за туй не го закачатъ. Но пакъ тѣ размышлявахъ, че този е на сичкитѣ познатъ, а Христосъ кога дойде, никой не ще знае отъ дѣ е. Мнозина обаче отъ народътъ, повѣрвахъ въ него, като казвахъ: „Немà Христосъ когато дойде ще прави по голѣмы чудеса?“ За туй Архіереитѣ и Фарисеитѣ проводихъ слугы да го уловятъ, но никой не дързна да простре ръка отъ горѣ му. — А въ послѣдній день, великыйтъ на празникътъ, когато Іисусъ явно призоваваше онѣзи които искатъ да станатъ чрѣзъ вѣрата въ него достойны за дароветѣ на Светаго Духа, пакъ станъ раздоръ и прѣпирия между слушателитѣ като казвахъ, кой е този? и пакъ народътъ му са чуди, Фарисеитѣ са съвѣтуватъ за него, а Никодимъ го оправдава. (Іоан. ѳ. 1—16. 3. 11—53.).